

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice šte. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vzeta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrta leta 1 gl.
60 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrta leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 153.

V Ljubljani v ponedeljek, 1. septembra 1884.

Tečaj I.

Stranke na Hrvatskem.

Deželni sabor zagrebski je zatvorjen, poslanci njegovi so se razpršili na vse strani trojedine kraljevine. A le kratek počitek jim je odmerjen: še tekom tega meseca prično se volitve v novi deželni zastop, z nova se bode pričela strankarska agitacija, in strast nasprotujočih si političnih frakcij bode zopet krvave rane sekala bratskemu nam narodu. Lepa je zemlja hrvatska, s potratno radodarnostjo jo je obisipala mati narava, darujoč ji plodovito polje in plemenite vinske gorice, bogate rudnike in krasne šume, izvrstne vrelce in varna pristanišča na obrežji sinjega morja — a nadarjeni, gostoljubni narod, ki prebiva v tem zemeljskem raji, mestu da bi se okoristil s svojim naravnim bogastvom, cepi in trati svoje sile v vekovitem notranjem razporu!

Sedaj smo imeli v zagrebskem saboru tri velike stranke in — imeli jih bodo tudi v prihodnjem. Pravega narodnega protiva na Hrvatskem sicer ne najdeš! Kajti Srbi in Hrvatje so naposled vendar le en narod, govoreči isti jezik; loči jih le vera ter z njo v tem slučaju zvezana abeceda. In židje hrvatski, koji se vedno bolj razširjajo na hrvatskem ozemlju, težko da na korist narodnemu blagostanju, židje se sami prizadevajo, izbrisati vsako razliko, katera bi jih utegnila ločiti od krščanskih svojih sodeželanov. V narodnem oziru tedaj ni pravega razpora na Hrvatskem, pač pa je državnoopravno vprašanje in razmerje k ogerski državi provzročilo nasprotje, katero v svojih posledicah daleč presega celó sovražno protivje med narodi družih dežel, naj jih je zgodovinski razvoj še tako nakupičil in namešal na jednom ozemlju!

Večina v zadnjem saborskem zasedanju pripadala je tako zvani „narodni stranki“, kateri so se bili pridružili srbski zastopniki. Duševni vodja tej stranki, na katero se opira sedanja vlada, je Miškatović, odlični govornik, prvi časnikar hrvatski, mož izredne nadarjenosti, svoje dni pod Rauchovo sistemo mnogo preganjan, — sedaj pak navzlic svojim zaslugam in svoji zmožnosti najbolj sovraženi

politik v celi Hrvatski. Poleg njega vodijo „narodno stranko“ poslanci Krestić, mnogo izkušeni prvosednik minulemu deželnemu zboru, dr. Šram in drugi. Med Srbi, kateri večidel po vsem složno postopajo z večino, odlikujejo se v prvi vrsti baron Živković, pod prejšnjim banom grofom Pejačevićem merodajna oseba pri zagrebski vladi, in Subotić, jeden izmed starih voditeljev srbskega naroda. In če se oziramo na program te saborske večine, našli bomo, da ona stoji na temelji one nagodbe, kojoj je Ogerska l. 1868 sklopila s Hrvatsko ter katera je izražena v členu XXX. ogerske ustave.

Od „narodne stranke“ ločila se je neka parlamentna skupina, broječa pač le neznatno število poslancev, a med njimi dokaj mož, ki imajo zgodovinski ali kulturni pomen za hrvatski narod. To so „nezavisnjaci“. Med njimi nahajamo odvjetnika dr. Mrazovića, svoje dni priznanega vodjo cele narodne stranke, dalje Derenčina, ki je bil še pod Pejačevićem načelnik pravosodne uprave, in jako simpatičnega govornika, profesorja zagrebske univerze dr. Markovića. „Nezavisna stranka“ se je sigurno Slovincem prikupila uže s tem, ker zastopa v hrvatski deželni sobani nazore prevzvišenega vladike Strossmayerja, kateri tudi med našim narodom uživa neomejeno spoštovanje. Smoter, za kojega se bojuje ta stranka v saboru, a glasilo njeno „Pozor“ na novinarskem polju, je, priborivši domovini nezavisnost od Madjarske, pretrgati državno-pravno vez, ki združuje hrvatske zastopnike v peštanskem državnem zboru s poslanci Magyarországa, odpraviti skupne zadeve, izimši one, katere spadajo v področje delegacij, z jedno besedo, spremeniti dualistično ustavo našega cesarstva v trijalizem. Lep, zapeljiv program, ali, bodimo odkriti, — neizpeljiva utopijska!

Da se prehod od „nezavisnjakov“ k njih sosedom, k glasoviti „stranki prava“, koji sta vrhovna poveljnika oba Starčevića, ne vrši preurno, tako rekoč skokoma, za to ima baje skrbeti originalni poslanec iz sosedne nam Jaske, Kamenar. Prištevajo ga „nezavisnja-

kom“, on sam pa se trudi in poti, da bi ga svet po njegovem vedenji moral uvrstiti med Starčevićevo gardo. Vrline, koji so združeni na kloph hrvatske levice, poleg Anteja in Davida Starčevića še Tuškan in Tkalčić, Barčić in Pilepić in vsi drugi, ki se uže celo leto prizadevajo, z nečuvno svojo surovostjo uničiti ustavno življenje na hrvatskem ozemlju ter osramotiti svoj rod in dom pred vsem olikanim svetom, znani so vsaj po imenu tudi slovenskemu čitajočemu občinstvu. Obžalujemo le, da je med *enfants perdus* te stranke zagazil razumnik in poštenjak Folnegović; kaj da njega drži v tej malo dostojni družbi, je nam dosihmal nerešena uganka. A program te stranke, kojoj obsoja, odločno graja ves izobraženi slovanski svet, katera pa je vendar nekoliko slepih občudovalcev in posnemovalcev našla celó med zbeganimi ovčicami neke konfuzne slovenske stranke, program in konečni cilj teh čudnih svetnikov? Komu bi se pač posrečilo, v besedah izražati tohu-wabohu hrvatskih Starčevićancev! Vsi učitelji državnega in mednarodnega prava, od ustanovitelja te vede, Hugona Grotija in slovečega strokovnjaka Martensa počenši, doli do dunajskega profesorja Lustkandla bi se zamán trudili, v kako sistemo urediti to, kar je nesmiselsamo po sebi. Le nekaj je jasno: da ta stranka, katera ima žalibog velik vpliv med prostim narodom ter se je polastila zlasti akademične mladine hrvatske, namerava z vsemi sredstvi onemogočiti in razveljaviti ustavno gibanje v trojedini kraljevini. In zares, parlamentarizem, kateri potrebuje v svojo obrambo nasproti lastnim poslancem oboroženo silo, postal je karikatura, uničil je samega sebe ter priteral obupani narod do tega, da bode kmalu hrepenel po absolutni vladi, češ, naj me ona reši sramotnega nereda, kojega so provzročili oni narodni zastopniki, katerim je vendar izročeno varstvo ustavnega prava!

A kateri stranki naj zaupa narod hrvatski pri bodočih volitvah? V kolikor so nam znane hrvatske razmere, odločili bi se za

Listek.

Politika v haremu.

V tej poslopovini ni le spletek in igrač in otroških neumnostij: tudi politika prihaja semkaj skozi vse pike vrat, skozi vse luknje okenskih mrež. Moč lepih oči v državnih opravilih tukaj ni bila manjša, ko na zahodnih dvorih. Ženske so delale tu še večjo politiko nego li njih vrstnice drugod, ker so tukaj bolj zaprte, bolj enoličnega življenja: zavidnost, slavoželjnost, kovarstvo je bilo tu v cvetu. Tiste nežne glave pod biserci so iz svojih dišečih ječic vladale in tako rekoč okolo prsta ovijale ves dvor, ves divan, ves seraj. Po evnuhih so se pogovarjale z muftiji, vezirji in janičarskimi agami. Upravniki njih imenja, s katerimi so mogle skozi omrežje kramljati o poljedelskih opravkih, so jim poročevali vse, tudi najmanjše dogodke cesarske palače in carigradske prestolice. Izvedevale so nevar-

nosti, katere so jim pretile; spoznavale so državnike, katerih se jim je trebalo bati, ali od katerih so se mogle česa nadeti; snovale so z veliko potrpežljivostjo zarote, s katerimi so metale sovražnike, a vzdigale prijatelje. Vse stranke dvora in države so imele tukaj svoj vir, sto korenin, ki so poganjale v srcih valid, sultanovih sester, tet, kadun, odalisk. Tu se je prepiralo, tekmovalo, kregalo, pretilo, zmerjalo, pretepavalo brez konca in kraja, kadar je šlo za odgojo otrok, za možitev hčera, za oskrbljenje, za prednost pri svečanostih, za prestolsko nasledstvo cesarjevičev, za vojsko in mir. Muhe in sitnosti serajskih krasotic so pošiljale vojske trideset tisoč janičarjev in štirideset tisoč spahij na Bosno (v Srbsko), naj z mrličji pokrijejo podonavske bregove. Privoljnost serajskih žensk je pošiljala ladjevja, obstoječa iz sto ladij, naj okrvavijo Črno morje in Arhipelag. K njim so se s skrivnimi pismi zatekali evropski vladarji, hoté si zagotoviti srečen izid svojih opravil. Iz njihovih belih ročic so prihajale zapovedi in naredbe, ki so oddajale uprav-

ništva pokrajin in visoke vojaške časti. Bozelanino laskanje je pritegnilo vrv okolo vratu velikima vezirjema Ahmedu in Ibrahimu. Poljubljanje Safije, lepe Benečanke, biser in školjka kalifata imenovane, je vzdržavalo tolikoletno prijateljstvo med Porto in beneško ljudovlado. Murada III. kadune so vladale cesarstvo zadnjih dvajset let osemnajstega stoletja. Makpejkera, krasna ženska, „mesečna podoba“, kaduna imejoča dva tisoč sedem sto šalov, vladala je dvema morjema in dvema svetovoma, od Ahmeda I. do Muhameda IV. Rebija Gulnuz, odaliska „sto srebrnih kočij“, vodila je cesarske državne zборе prvih deset let v drugi polovici sedemnajstega stoletja. Šekerbula, „kosček sladkorja“, pošiljala je pijavko Ibrahima kakor igračo na pot po svojih posestvih med Carigradom in Odrinom.

Kolikere so bile spletke in kovarstva in lesti, kako grozno se je besedičilo in lagalo, otročarilo in izdajalo, gospodarilo in vladalo v tem vsemogočnem mestu! Hodečemu po teh potih se mi je zdelo, da slišim povsod naglo šepetanje žensk, ki so vprašaje in od-

„narodno stranko“. Da Hrvatska peša, da jo razjedajo korupcija in podkupljivost činovnikov, da se razširja med narodom siromaštvo in moralna surovost, temu ni kriva nagodba z Ogersko. Fran Deák ni varal Hrvatov, ko je obljubil, da jim Ogerska ponudi „bel list“ za njih želje in težnje. Da bi Hrvatje živeli v naših odnošajih, cenili bi drugače svoje svoboščine. Oni uživajo sedaj jako širno samoupravo: — svobodno razpolagajo z vso politično upravo, s pravosodjem in ukom, jeziku hrvatskemu je odmerjena popolna jednakopravnost, in tudi finančni položaj ni neugoden, kajti zelo dvojimo, da bi na pr. v cislitvanski državni polovici kaki deželi 45% njenih dohodkov ostajalo za deželne potrebe. Celo Čehi, ki vendar v vsakem oziru nadkriljujejo Hrvate in Slovence, bi bili srečni, če bi kedaj do brotljivo usoda jim naklonila tako ugodno nagodbo, kakor jo je Ogerska leta 1868 sklenila s Hrvatsko. Naj tedaj bratje Hrvati opusté prazne državnopravne sanjarije, naj dajo slovo velikohrvatskim utopijam stranke prava ter naj se trudijo rajše v okviru sedanje ustave, da se povzdigne duševno in gmotno ravnotežje hrvatskega naroda!

Cesta čez Lužarje.

Iz veliko-laškega okraja 30. avg. (Izv. dop.)

Jedna najimenitnejših okrajnih cest dežele kranjske je gotovo okrajna cesta, ki iz Velikih Lašič drži čez Lužarski breg na obloško planoto in od ondod na Rakek. Preimenitna je ta cesta za tegadelj, ker je ona jedina vozna cesta, po kateri je veliko-laški okraj zvezan z najbližjo postajo južne železnice, z Rakekom, velikim lesnim tržiščem. Lesna trgovina je baš v veliko-laškem okraju jako razvita; les je pri nas do malega jedino trgovinsko blago, ki se izvaža, in to vse na Rakek. Naš okraj ima 27 žag (pil), ki noč in dan, po zimi in po leti režejo trgovinski les. In koliko se vrhu tega izvaža od nas stavbinskega lesa! Meseca avgusta, tedaj ob času, ko imajo ljudje s senom in otavo domač dovelj opravka in niso vsi na cesti, naštel sem neki dan 42 voz, ki so proti Lužarjem, oziroma proti Rakeku peljali stavbinski les (tramove) samo iz našega okraja.

A po tej cesti se ne izvaža samo trgovinsko blago iz veliko-laškega okraja, nego tudi iz Suhe Krajine iz zatiškega in deloma celó iz trebanjskega okraja. Posebno veliko črede ali „trajbe“ pitanih volov z velikih semnjevo po vsej Dolenjski gonijo se brez izimka vse po tej cesti proti Rakeku. Te dni sem srečal na Lužarjih veliko „trajbo“ volov, ki so bili kupljeni v brežkem okraju na južnem Štajarskem ter so šli po najbližjem poti tu čez proti Sežani. S kratka: cesta je polna vsakovrstnega prometa, kar je čisto naravno, ako pomislimo, da je ta cesta poleg ceste čez

Bončar jedina zveza vse zapadne Dolenjske z Rakekom, oziroma s Trstom.

V obče je ta imenitna cesta tudi dobro vzdrževana in posebno, odkar se je preložil klanec čez Veliko Slévíco, precej zlozna; kazi jo jedini Lužarski breg, pravi *unicum* na svetu, s katerim se more primerjati samo cesta čez Wagensberg in čez Uskoke. Ako pogledaš najnovejšo generalštabno karto dežele naše (plasa 22., kol. XI.), našel bodeš, da se cesta čez Lužarski breg, ki od Podstrmca do Lužarjev meri dobra 2 kilom., vzdiga za celih 200 metrov (Podstrmec 599 m., Lužarji 799 m.). Naravno, da na tej cesti strmec na jednom kraju znaša 24 palcev na seženj! Zatorej tu čez ni spraviti nobenega naloženega voza brez močne in drage priprege, in srečal sem tukaj še voz, naložen s 16 centi, pred katerim je bilo upreženih tri pare konjičev! A ker vsak voznik ne zmore plačevati priprege, ali je pa tudi vsak čas ne dobi, zato navadno odloži pod Strmcem, polovico pelje na Lužarje; tu jo odloži ter gre s praznim vozom nazaj pod Strmec po ostalo blago, kateremu na vrh dospévi priloži, kar je poprej pripeljal do Lužarjev. S tem delom zamudi najmen po tri debele ure. In koliko trpi voznik, koliko živina; koliko praznega dela, koliko zamujenega časa, koliko tepeža po živinskem hrbtu, koliko kletve! O raznih nesrečah, ki so se tukaj uže zgodile, niti govoriti nečem. Ravno tako tudi o tem ne, za koliko se podraži vsako blago, od katerega je samo zaradi Lužarskega brega od nas do Rakeka treba plačevati neprimerno visoko voznino. In to je okrajna cesta, to je jedna najvažnejših cest, ki vežejo zapadno Dolenjsko s cerkniško dolino, z Rakekom in Trstom! Nehoté se vprašam, vozeč se, ali še rajši peš hodeč po teh strmoglavih skalinah in zavitih ključih, če res živimo v prosvetljenem devetnajstem stoletju, v stoletju telegrafa in železnic; kajti po Lužarskem bregu sodeči niti do 15. veka še nismo dospeli.

Uže celih dolgih petindvajset let se trudijo odločevalni faktorji, da bi se preložila cesta čez ta strahoviti Lužarski breg, toda če bode slavni deželni odbor kranjski ravnal z nami še v bodoče tako, kakor je ravnal zadnja leta, potem ves naš napor še drugih petindvajset let ostane brez vspeha.

Uže v petdesetih letih je tedanji c. kr. namestnik kranjski, grof Chorinsky, dvakrat ogledoval Lužarski breg, in gotovo bi bil cesto ukazal preložiti uže on, da je dalje časa ostal na Kranjskem; pozneje je nameravani preložitvi nasprotoval tedanji okrajni predstojnik v Loži, g. Ogrinz, in sicer s tem, da je hotel cesto namesto čez Lužarje proti Zakraju potegniti čez Breg in Kozmanke proti Novi Vasi, s čimer bi bil cesto neprimerno podaljšal ter tako vso preložitev iluzorično naredil.

Zadnjih petnajst let so se o preložitvi te ceste močno trudili okrajni cestni odbor velikolaški in mnogi lesni trgovci iz laškega,

velikolaškega in celó ribniškega okraja. Z združenim naporom našega okrajnega cestnega odbora in teh trgovcev se je pred petimi leti najprej preložila cesta čez Veliko Slévíco. Deželni odbor kranjski je za preložitev velikolaške ceste dal iz deželnega zaklada 2000 goldinarjev podpore, toda samo pod tem uvetom, da okrajni cestni odbor veliko-laški nemudoma prične delati na to, da se preloži tudi cesta čez Lužarski breg (gl. dež. odb. razpis od 4. decembra 1871. l., št. 6205). Deželni odbor obeta v tem razpisu, da hoče dati preložitvi ceste čez Lužarski breg izdatno podporo iz deželnega zaklada takoj, ko se zvrše osnovna dela. Dve leti pozneje, t. j. dné 7. decembra 1873 l., št. 4457, je spet deželni odbor pozval okrajni cestni odbor velikolaški, da naj brez odloga prične s tehničnimi poizvedbami, kako bi se preložila cesta čez Lužarski breg; da naj deželnemu odboru predloži načrt in proračun ter naj iz deželnega zaklada prosi podpore.

Res s pravim veseljem se je cestni odbor velikolaški lotil dela. Nenadoma je dal trisirati novo cesto, izdelati natančen načrt in podroben proračun. Po tem načrtu bi nova cesta čez Lužarski breg merila 1650 seznjev, imela bi strmca $3\frac{1}{2}$ do $4\frac{1}{2}$ palca ter bi stala 7182 gld.

Ves operat je naš okrajni cestni odbor dné 16. decembra 1881. l. izročil deželnemu odboru, kateri mu je dné 10. januarja 1882, št. 7354 de 1881, odgovoril, da preložitvi te prepotrebne ceste rad dovoli 3000 gld. deželne podpore, toda *unter dem Vorbehalte der demnächst zu erfolgenden Beschlussfassung über das vorgelegte Umlegungsproject nach vorgenommener Prüfung durch das hiesige Bauamt, und zwar erforderlichenfalls mittelst Vornahme eines Localaugenscheines an Ort und Stelle.*

Mislili smo: no, zdaj imamo novo cesto, toda jako — smo se varali!

Da-si je neki tukajšnji posestnik in trgovec izjavil našemu cestnemu odboru, da mu hoče takoj brez obrestij posoditi od deželnega odbora obljubljenih 3000 gld. ter tudi ostale troške za preložitev ceste zlagati pod pogojem, da se mu pozneje vrnejo iz cestne priklade; da-si je vrhu tega isti posestnik izjavil, da hoče brezplačno prepustiti ves za preložitev Lužarske ceste potreben svet, kolikor bi šlo nove ceste po njegovem zemljišči; da-si so nekateri trgovci in posestniki iz laškega okraja in z obloške planote za preložitev radovoljno podpisali izdatne svote, vendar nove ceste neče in neče biti!

Slavni deželni odbor kranjski je najbrž pozabil, kaj pomeni beseda „*demnächst*“, položil je ves operat *ad acta*, ali pa je zaspal nad njim, zaspal tako trdno, da ga vse naše drezanje in bežanje ne zdrami. Tri leta uže nestrpljivo čakamo, kedaj bode deželni odbor svoj „*demnächst*“ izpolnil ali svoj „*Localaugen-*

govarjaje obravnavale skrivno kroniko serajsko. Šlo je za to, katera kaduna bo dobila kiosk pri Sladkih vodah; koliko dote bo dobila tretja sultanova hči, ki je vzela velikega admirala; je li res, da je trava, ki jo je čarovnik Šuga dal ravnateljici, toliko pomogla, da je tretja kaduna nagloma ozdravela; je li gotovo, da je gospa Džamferda upravniku Anatolije naklonila dohodke Karamanije. Od kioska do kioska je šla novica, da je veliki vezir, hoteč preseči svojega predhodnika, prvi kaduni podaril zibel iz suhega zlata, vso posuto s smaragdi; da je mladi paž, ko je bil umrl za smrt bolni beli evnuh, z žrtvo svoje močevnosti kupil službo, po kateri je tolikanj hrepenel. Šepetal se je, da se ne bo kopal veliki pretok v Mali Aziji, ki ga je bil priporočal veliki vezir Sinav, ker ne smejo oditi delavci, ki postavljajo nov kiosk za sultanko Bafo. Da kaduna Saharaj uže dva dni in dve noči joka nepretrgoma, ker se boji, da bi je v stari seraj ne zaprl; da je šaljivec Ahmed sultana pripravil v tako grohotni in srčni smeh, da ga je na mestu imenoval za janičarskega ago.

Dalje so se pleli pogovori o bodočih svetinostih, ko se bo Osman-paša ženil s sultanko Umetutulo, da takrat bo bronast zmaj iz žrela sipal ogenj na Ahmejdjan; o novi obleki sultanke valide, ki je vsa iz drage soboline, in na kateri je vsak gumb drag kamen, vreden sto zlatnikov; o novi dosmrtni podpori, ki jo je dobila kaduna Kamaridža, „mesec lepote“, in to iz dohodkov Valahije; o rožici krvave barve, ki jo na vratu nosi šamišurusta, čuvajka cesarjevega perila; o krasnih rumenih laseh poslanca genovske ljudovlade; o čudovitem pismu, ki ga je lastno-ročno kot odgovor pisala prva žena perzijskega šaha sultanki Hurevri, „veseljači“. Vse mestne novice, vsi viharji dogodki obravnav v divanu, vsak ponočni ropot in škrip v seraju se je pretresal in razlagal in s slutnjami spremljal po vseh vrtovih, v vseh skupinah pazljivih in radovednih glav. Tamkaj so šli iz rok v roke, od ust do ust brezimni madrigali sultanov, žalostni in prosti stihi nesmrtnega Abdul-Baka, slovite pesni Abu-Sudove, v katerih je bila vsaka beseda demant, in

Fusulovi spevi, napojene dremalov in vina ter nesramne Gazalihove ljubljence.

Vse to življenje se je menjalo, ako se je menjala narav in življenje sultanovo. Danes je preveval majhin ta svet vetrič nežnosti in žalovnosti; neka resnost in plemenitost in neko dostojanstvo je počivalo na vsakega čelu, zabave so nehale, obnašanje se je bolj šalo, govorjenje čistilo, kazal se je ukus za pobožne knjige, vladala je zbranst in pobožnost, in celo prazniki, da-si tudi sami na sebi majhni, praznovali so se prav svetično. A kadar je prestol zasel vladar, ki je bil od mladih nog odgojen za pregreho in brez-pamet, takrat je vladala tudi povsod razuzdanost; kupci so hodili po lepoticah v Georgiji in Čerkesko; državne blagajnice so bile vedno odprte ter so sipale zlato, dokler ga je kaj bilo; cipersko in ogersko vino je teklo po mizah, s cvetjem pokritih; Sodoma je ponosno dvigala glavo; ves zrak je bil napolnjen kaje in greha, dokler se naposled neke noči kazen božja ne pokaže v žaru tisočerihih plamenk in tisočerihih mečev janičarskih.

schein an Ort und Stelle“ zvršil, a za vse naše pisane in ustne prošnje in tožbe deželni odbor nima poslušnega ušesa. Obetalo se nam je ustno že pred tremi leti, da Lužarski breg pride gledat sam visokorodni gospod deželni glavar; pozneje in tudi še letošnje poletje so nam obetali deželnega gospoda inženerja: a neče biti ne tega, ne onega. In ker od samih obljub ceste ne moremo preložiti, ubijali bomo še nadalje sebe in živino svojo po Lužarskem bregu. Nihče se ne čudi, ako se našega ljudstva prijema apatija do vsega javnega življenja, videčega, kako „naši ljudje“ ravnaajo z nami. „Kaj mi pomaga narodni deželni odbor“, rekel mi je te dni posestnik z Oblok, „ako nič ne stori za nas!“ In ta mož ni kakšen vladni „mameluk“; videl sem tri slovenske časopise na mizi njegovi, med njimi tudi „Slovana“. Deželni zbor je spet pred durmi in malo imamo upanja, da bi letos naša stvar prišla do obravnavanja. Pač skrajni čas bi bil, poslali nam uže tolikrat obetanega gospoda deželnega inženerja na Lužarje, da se toliko potrebna preložitve končno določi.

Obracam se tudi do g. poslanca Obreze. Lužarska cesta deloma spada tudi v njegov volilni okraj; dobro jo pozna na svoje oči; on sam ima mnogo vožnje in kupčije po njej. Naj založi tudi on zánjo moško svojo besedo! Prilike bode imel dovolj, zlasti ker čujem, da bode tudi loški okrajni cestni odbor vložil prošnjo na deželni zbor, da se preloži cesta čez Radlek.

Ako vsi trije gospodje poslanci združijo svoje glasove ter se dostojno potegnejo za to, kar nam je deželni odbor že sam obljubil ter na kar nas je deželni odbor že sam napotil, preverjen sem, da bode kmalu konec vsemu zares prečudnemu odlaganju in odlaganju in da se cesta čez Lužarski breg začne prelagati gotovo že prihodnjo spomlad. Bog daj!

Svoja gospoda poslanca pa prosimo, da vzdigneta besedo tudi za Laščane; vem da je njima na cesti čez Boncar več ležeče, nego na oni čez Lužarje; a naj premislita čestita gospoda, da, kar je njima milo, to je nam drago. Naj storita potrebne korake, da se skoro — „demnächst“ — dejanski zvrši, ker nam je uže na pismo in pečat obljubljeno in zagotovljeno. Pomnita naj, da zastopata tudi Laščane, ne samih Ribničanov in Kočevarjev.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor vsako leto meseca septembra, obdržava vojaštvo Avstro-Ogerske tudi letos **velike vojaške vaje**. Vojaci 1. vojnega kora (Krakov) imajo letos vaje z ozirom na napadanje in obrambo trdnjav. Drugi vojni kor zbran je bil nedavno v Brucku ob Litavi ter svoje vaje izvel v veliko zadovoljnost Nj. veličanstva cesarja. Tretji vojni kor vadi se letos v pogorskih marših ter je v to svrhu koncentrovana tudi 28. divizija na Gorenjskem. Slične vaje imajo tudi ostali vojni oddeli. Kavalerija obavlja letos svoje vaje na Moravskem, katere bode vodil nadvojvoda Albrecht sam in katerim bode razven Nj. veličanstva cesarja prisovstvoval tudi srbski kralj Milan. Teh vaj udeležilo se bode 83 bataljonov, 62 eskadron in 34 baterij. Dne 13. t. m. bodo vaje končane.

Stajarski deželni glavar M. pl. Kaiserfeld popustil bode povsem politično delovanje. Te dni poslovil se je pismeno od deželnega odbora ter se mu zahvalil za 24letno sodelovanje in podporo.

V **bukovinskem** deželnem zboru bavil se je te dni z ljudskim šolstvom. Sklenilo se je naposled, zboljšati po mogočnosti materialno stanje slabo plačanih bukovinskih ljudskih učiteljev.

Hrvatski sabor zaključil je včeraj zakonito dobo svojega delovanja ter bil razpuščen s kraljevim odpisom. Nove volitve vršile se

bodo še v teku tega meseca, in kakor je sediti, bode agitacija od strani opozicije letos posebno strastna. Ker bode obe opoziciji postopali složno, morala bode narodna stranka biti na oprezu, da čvrsto odbije opozicijski napad. Da bode prihodnja saborska večina zopet na strani narodne stranke, v tem pač nij dvojbe.

Tu je dežele.

Kakor se „Pester Lloyd“ iz Petrograda poroča, prispel bode ruski car Aleksander III. jutri v Varšavo. **Sestanek treh vladarjev** da se bode vršil v graščini kneza Barjatinškega v Loviču. Ob enem se poroča, da bode carja spremljal ruski poslanik na dunajskem dvoru, knez Lobanov. — Nemški cesar je zopet po polnem zdrav, tako da ni dvojiti, da se bode osobno udeležil sestanka.

Dogovori o sporazumljenju med konservativno in liberalno stranko na **Bolgarskem** se sicer nadaljujejo, no kakor je videti — brezuspešno. — Diplomatski zastopnik Bolgarije v Carigradu, Gerov, dal je svojo ostavko. Njegov naslednik bode bivši bolgarski minister Vulkovič.

Iz Pariza se poroča, da je francoski ministerski svet pozval generala Millota iz **Tonkinga** nazaj v domovino ter na njegovo mesto imenoval generala Brière de l'Isle načelnikom ekspedicije. Po poročilih francoskih listov zgodilo se je to radi tega, ker med Millotom in zapovednikom francoske mornarice, Courbetom, ni vladalo potrebno sporazumljenje, kar pa je sedaj v očigled francosko-kitajske vojske neobhodno potrebno.

Major Kitchener brzojavlja v Kairo, da so vstali v zadnjem času opetovano napali Kartum, no da so bili od generala Gordona sijajno odbiti. Naposled da je Gordon počel proti ustašem agresivno postopati in da sta pri tej priliki bila ubita dva šajka (načelnika) ustašev.

Dopisi.

Z Notranjskega 30. avgusta. (Izv. dop.) Na dopis „Slov. Naroda“ št. 197. odgovarjam, da jaz nisem nikdar dal roke Mateju Premrlu, da bodem volil g. H. Kavčiča; bil bi ga pa volil, če bi ga bili volili vsi volilci z onkraj Postojine; opozoril sem jaz še g. Hinka Kavčiča dvakrat, če ima gotove glasove za zmago, ali ne; če ne, ostane vsak pri svojem ukrepu, čemer je g. H. Kavčič tudi pritrdil. Ko pa smo prišli na volišče, volili so najprej volilci postojinskega okraja, in ti so večidel mestu g. H. Kavčiča volili g. A. Obrezo. Ako pa g. H. Kavčič pri domačih ljudeh v tej zadevi ne uživa zaupanja, ga tudi jaz nisem mogel voliti ter sem ostal pri svojem namenu, kakor sem se bil uže prej izrazil. Nikakor se mi torej ne more očitati izdajstvo, kajti niti za las se nisem odmaknil od tega, kar sem obljubil. Propad g. H. Kavčiča se mora v prvi vrsti pripisovati nekaterim volilcem z onkraj Postojine.

Volilec iz Nove Vasi.

Razne vesti.

(Stekel je.) Iz Biarice v Česki se poroča: Sin tukajšnjega premožnega posestnika, Josip Milet, vrnil se je pred kratkim od vojaških vaj domov. Prej tako veseli mladenič, pohajal je zdaj sam zamišljeno, jedel in pil ni nič. Na roki je imel Milet malo rano, ogrizel ga je pes. Dne 22. t. m. zvečer sedel je s svojo materjo pri večerji, nenadno pa se zažene na njo kakor besen, oči so se mu čudno svetile in okolo ust bil je ves penast; pričel je z zobmi grizti mater na rokah in po obrazu. Na upitje prestrašene žene prihiteli so sosede, vrgli besnemu zanjko okolo vratu ter ga tako ukrotili in rešili s krvjo vso obrito mater. Milet je uže umrl, mati njegova pa je v strašnem položaji, kajti vsak trenotek se pričakuje, da bode tudi ona pokazala steklost. Pes, kateri je Mileta ogrizel, je bil stekel.

— (Prorokovanje o burji.) Najhujša burja v 18. veku, tako zvana Saxeby Gale, bode nastopila v 19. dan sept. 1887, kakor je preračunal astronom in kanadski finančni minister prof. E. Stone Wiggins, kateri je tudi burjo dne 9. marc. 1883 in dne 26. jan. 1884, katero smo tudi mi čutili, natanko naprej napovedal. Saxeby Gale je divjala slednjič 7. okt. 1869 ter je uničila skoro vse gozde Nove Anglije. Wiggins je preračunal, da se ta burja ponavlja v 5461 dneih, kateri stečejo dne 19. septembra 1887. Najhujše bode baje razgrajala burja popoldne dne 20. septembra in spremljal jo bode tudi potres.

— (Avstrijska naselbina v Afriki.) Zdaj ko Nemčija hoče ustanoviti v Afriki naselbinsko kraljestvo v Afriki, bode morda zanimljivo zvedeti, da je sin Avstrijskega kralja v južni Afriki in da se je uže večkrat izjavil, da bi rad za primerno penzijo svoje kraljestvo prodal. Ta kralj je Ferdinando, sin ogerskega potovalca po Afriki, Ladislaja Magyara († 1864), posestnik zapadno od portugalskega pristaniškega mesta Loanda ležčega kraljestva Bihe; Ladislaj Magyar, rojen v Marijinem Theresienpolu, prišel je, prestavi mnogo opasnostij tudi v Bihe, kjer se je poročil z jedino hčerjo tamošnjega zamorskega kneza. Po tega smrti pripalo je kraljestvo jedini hčeri. Nje sin Ferdinando je trgovec z sužnji v Loandi, kraljestvo njegovo pa vlada namestnik. Bihe šteje na 1800 stirijskih miljah 50000 prebivalcev in je zvezano z morjem po reki, na kateri mogó voziti ladije.

Domače stvari.

— (Nj. ekselencija gospod minister-ski predsednik) kot vodja ministerstva notranjih zadev je okrajnega zdravnika Jan. Wagnerja v Ptui imenoval deželnim živinozdravnikom za Kranjsko.

— (Gospod deželni predsednik baron Winkler) je vladnega koncipista Ant. Tschoppa imenoval začasnim okrajnim komisarjem in konceptnega praktikanta Josipa Riharja začasnim koncipistom in zdravniškega asistenta dr. Stanka Stergerja okrajnim zdravnikom II. vrste s sedanjem v Logatci.

— (Premeščenje.) Gosp. dr. Martin Razpet, c. kr. okrajni zdravnik v Postojini, premeščen je z istim naslovom v Rudolfovo, na njegovo mesto v Postojino pa pride g. zdravniški asistent v Kamniku, dr. Ivan Vavpotič.

— (Mestni zbor ljubljanski) ima danes ob 6. uri zvečer v magistratni dvorani tajno sejo, v kateri se bode obravnavala preuredba mestnega provizoričnega statuta, kakor se ima predložiti v prihodnjem zasedanji deželnega zbora kranjskega.

— (Ljubljansko občeno veteransko društvo) pod pokroviteljstvom Nj. veličanstva svetlega cesarja udeleži se v številu petdesetih udov z društveno zastavo blagoslovljenja društvene zastave veteranskega društva v Celji, ta slavnost se bode vršila v nedeljo 7. septembra t. l. To ljubljansko deputacijo bode vodil društven predsednik g. Jurij Mihalič.

— (Ukradel) je neznan tat včeraj popoldne na ljubljanskem pokopališču o priliki nekega pogreba gospodu K. uro z verižico v vrednosti 16 glđ.

— (Nesreča.) 28. avgusta padla je 3letna hčerka gozdnega čuvaja Jakoba Z. v Spodnjem Turnu v bližnji potok. Otrok se je igral s 6letno sestrico na bregu potoka in se tam ponesrečil. Ker je voda kalna in zelo narastla, deteta še do sedaj niso dobili.

— (Pod oknom.) Posestnikov sin Fr. D. iz Zaloga stal je v noči 26. avg. med 11. in 12. uro pod oknom svoje ljubice v Zgornjem Kašlju — kar ga zadene hlađ udarec s polenom po levi strani glave; napadel ga je bil zavratno njegov tekmeč, krojaški pomagač J. S. Udarjeni se je zgrudil na tla in obležal v nezavesti. Prestrašena dekle je poklicala očeta in brata, potem pa so ranjenega odnesli v hišo. Druze ga dné so ga pripeljali domov, kjer leži sedaj težko poškodovan. Hudokrvnega tekmeč pa je prijela žandarmerija in ga odvedla v zapor. Sicer taji dejanje, a med potom so mu ušle besede: „Če bi ga bil prav udaril, saj me tako ni nobeden videl“ — zato je le verjetno, da imajo pravega v pesteh.

— (Pitna voda v Ljubljani.) Na naročilo mestnega magistrata ljubljanskega je preiskal g. profesor B. Knapitsch 42 vodnjakov, javnih in privatnih ter se izrekel, da je kemična preiskava pokazala, da je voda iz 26 vodnjakov za uživanje dobra, neškodljiva, in sicer voda iz naslednjih javnih vodnjakov: na Resljevi cesti, v „Zvezdi“, na Frana Josipa trgu, na Poljanski cesti nasproti živinozdravnišnici, na Čojzovi cesti, v Kolodvorskih ulicah, v Krakovem, v Vodnih ulicah, v Kravji Dolini pred Jožefovo bolnico, v Hrenovih ulicah pred poslopjem porotnega sodišča in poleg Florijanske cerkve; dalje voda iz naslednjih privatnih vodnjakov: na Dunajski cesti št. 7 (v Fröhlichovi hiši), na Karlovski cesti št. 15, na Marije Terezije cesti št. 10 (Treotova hiša), v hoteli „pri Južnem kolodvoru“, vodnjak c. kr. tabačne glavne tovarne, na Karlovski cesti št. 7 in 9 (mestna ubožnica), v gostilni „pri bavarskem dvoru“ (Dunajska cesta), na Poljanski cesti v dr. Eislovi hiši, hotel „pri Maliči“, hotel „Evropa“, hotel „pri Slonu“, na Poljanski cesti št. 18 (Elizabetina otroška bolnica), v vojašnici doželnih brambovcov (Rimska cesta št. 9), domači vodnjak nemških križevnikov, v dekliški sirotišnici (Lichten-thurn). V teh omenjenih vodnjakih je voda po polnem zdrava; menj zdrava pa je v javnem vodnjaku za stolno cerkvijo in v privatnem vodnjaku „Collegium Marianum“. V nekaterih vodnjakih se je našla slaba, nezdrava voda, zaradi tega so se ti vodnjaki na uradno povelje takoj zaprli. Pri vodnjakih pa: v katerih se je našla menj zdrava voda, se je ukazalo lastnikom, da vodnjake očistijo in desinficirajo, in če bi se morali zapreti.

— (Velika cerkvena slovesnost) praznovala se bode, kakor se je naznanilo vernikom včeraj v vseh cerkvah po odredbi sv. očeta papeža Leona XIII., v čast Matere Božje tri dni 6., 7. in 8. septembra. Posebno slovesno se bode obhajala po naročilu ljubljanskega generalnega vikarijata v ljubljanski škofiji in posebno v cerkvah ljubljanskega mesta. Slavnost se prične v soboto s pridigo in slovesnimi litanijami. Vsak dan bode slovesna sv. maša zjutraj in dopoldne, pri kateri bode iz postavljeno sv. Rešnje Telo. Slavnost se sklene v ponedeljek, 8. septembra na Mari Šmarin pri litanijah, z zahvalno pesnijo. S praznovanjem slavnosti so zvezani veliki odpustki, katere je sv. oče papež Leon XIII. v ta namen dovolil.

— (Iz Planine) se nam poroča: Nenasitljiva morilka „davica“, katera je pred par meseci v naši dolini mnogo mladine pokosila, prikazala se je zopet v Lazih pri Planini ter zahtevala v malo dnevih v jedni hiši dvoje mladih žrtev. Ker se je dotična hiša s stražo obdala, upamo, da se ne bode bolezen dalje širila.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 30. avgusta. Orijentalno-keramno razstavo otvoril je dopoldne pokrovitelj nadvojvoda Karol Ludovik v prisotnosti ministrov Pinota in Conrada, kardinala Haynald in drugih dostojanstvenikov; v nagovoru zahvaljeval se je nadvojvoda ravnateljskemu svetu kot prireditelju razstave za uspešno delovanje.

Zagreb, 31. avgusta. Po prečitani Najvišjega reskripta, kateri izraža željo, da se bode s pomočjo prihodnjega sabora doseglo združenje Vojne Krajine, ter po triletni zakonodajski perijodi razpuščenje sabora zauka-zuje, je ban zatvoril sabor. Reskript se je z živahnimi „živio“-klici vzprejel.

Pariz, 30. avgusta. Danes dopoldne je pod predsedstvom Julesa Ferryja zboroval ministerski svet. Generalu Millotu, poveljniku v Tonkinu, se je zaradi bolezni dovolilo, da se vrne v Francijo, in na njega mesto se je imenoval general Brière de l'Isle.

Pariz, 31. avgusta. Francoski carinski uradniki zapustili so, kakor se poroča, Canton; oficijalna kitajska proklamacija razpisuje za vsako francosko glavo darilo. Francoska vojna ladija prišla je v Hongkong, da varuje francoske interese.

Pariz, 31. avgusta. Courbet brzojavlja: Delo se je uspešno izvelo. Baterije reke Mina

so razdejane. Francozi izgubili so 10 mož, 41 je ranjenih, med temi 6 častnikov. Ferry je izrazil Courbetu priznanje naroda.

Bruselj, 30. avgusta. Zbornica je odo-brila šolski zakon z 80 proti 49 glasovom.

Bruselj, 31. avgusta. Pojavov liberalcev udeležilo se je 90.000 oseb. Deputacija pri-nesla je adresu v palačo. Mir in red se ni kalil.

Belgrad, 30. avgusta. Rumunski kralj je ob 11. uri dopoldne sim došel. Pri do-hodu se je sto in enkrat s topovi ustrelilo, godba pa je zasvirla rumunsko himno. Kralj Milan je pozdravil kralja Karola na krovu ladije zelo pristržno. Potem so se predstavljali: spremstvo, ministri in dostojanstveniki. Na cestah so bili povsod postavljeni slavoloki. Ljudstvo je bilo navdušeno. V palači je kralja pozdravila kraljica in kraljevič.

Shanghai, 31. avgusta. Kakor poroča Reuterjevo poročilo, zaukazalo se je kitaj-skim poveljnikom, da primejo vse francoske vojne in trgovske ladije, katere dojdejo in odhajajo iz pogodbinskih pristanišč. Zdaj še v pogodbinskih pristaniščih se nahajajočim francoskim trgovskim ladijam se je ukazalo, da pristanišča koj zapustijo.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 1. septembra.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.70
„ „ „ srebro	81.45
Zlata rent.	103.90
5% avstr. rent.	95.80
Delnice narodne banke	850.—
Kreditne delnice	296.75
London 10 lir sterling.	121.55
20 frankovec	9.66
Cekini c. kr.	5.75
100 drž. mark	59.50

Uradni glasnik

z dne 1. septembra.

Razpisane službe: Na jednorazrednici v Poljanah služba učitelja; 400 gld. in prosto stanovanje. Prošnje do dne 12. sept. c. kr. šol. svetu v Novem Mestu.

Eks. javne dražbe: V Kranji zemljišče Jur. Omana iz Tenetiš (750 gld.) dne 3. okt., 5. nov. in 5. dec. — V Vipavi posestvo Ant. Uršiča iz Erzolja (1790 gold.) dne 11. okt., 11. nov. in 12. dec. — Na Brdu zemljišča And. Žibert iz Žirovš (3085 gld., 150 in 10 gld.) dne 29. sept., 29. okt. in 29. nov. — V Kamniku posestvo Jere Burja v Kamniku (2400 gld.) dne 3. sept., 4. okt. in 5. nov.

Tujci.

Dne 29. avgusta.

Pri Maliči: Morawetz, fabrikant, z Dunaja. — Heinrich, zasebnik, iz Müzzuschlaga. — Schröckenfuchs, trgovec, s soprogo, in Tavolato, trgovec, s soprogo, iz Trsta. — pl. Hegyi, zasebnik, in pl. Höberth, zasebnik, iz Debrečina. — Loy in Hauff, posestnik, iz Kočevja.

Pri Slonu: Wentzl, kr. prus. tajni svetnik, z rodbino, iz Berolina. — Nestopil, fabrikant, in Frankenberger, popotnik, z Dunaja. — Zeilberger, popotnik, iz Zagreba. — Osnaghi, vodja navtične akademije, s hčerjo; Gille, zasebnik, in Caisutti, zasebnik, iz Trsta. — Schautafus, višji gozdar, iz Hammerstiela. Pri Tavčarji: Vaisz, ravn. uradnik, s soprogo, iz Budimpešte. — Balluch, kasirka, in Binder, zasebnica, s sinom, iz Trsta.

Pri Bavarskem dvoru: Strametz, c. kr. voj. stavitelj, iz Pulja. — Gradt, mašinst, iz Gairacha. — Stöckl, rudniški vajenec, iz Železne Kaplje.

Pri Avstr. carji: Stahl, tehnik, iz Landshuta.

Umrli so:

Dne 29. avgusta. Marija Jager, delavčeva hči, 3 mes., Hradeckijeva Vas št. 31, ošpice.

Dne 30. avgusta. Terezija Piskar, fabriška delavka, 21 l., Sv. Petra cesta št. 60, jetika. — Matija Wessner, hišni posestnik, 61 l., Kolodvorske ulice št. 22, jetika.

Dne 31. avgusta. Jera Šuster, zeljarica, 60 l., Dolge ulice št. 1, krvni mrtvoud.

Tržne cene.

V Ljubljani 30. avgusta: Hektoliter banaske pšenice velja 8 gld. 13 kr., domače 6 gld. 50 kr.; ječmen 4 gld. 39 kr.; reš 5 gld. 44 kr.; ajda 5 gld. 40 kr.; proso 5 gld. 20 kr.; tursica 5 gld. 40 kr.; oves 2 gld. 93 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 40 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 78 kr., špeh po 66 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2½ kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 60 kr., svinjina 66 kr., drobniško po 32 kr. — Piške po 35 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 60 kr., slame 1 gld. 51 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 5 gld. — kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (na skladišču), 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dne 30. avgusta.

Trst:	43	26	34	75	7.
Praga:	88	24	62	85	72.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
30. avg.	7. zjutraj	734.93	+11.4	bzv.	d. obl.	4.40
	2. pop.	735.12	+20.5	svzh. sl.	d. obl.	dež
	9. zvečer	737.39	+13.8	szpd. sl.	p. obl.	
31. avg.	7. zjutraj	738.48	+13.2	bzv.	obl.	
	2. pop.	736.44	+21.2	zpd. sl.	d. obl.	0.00
	9. zvečer	736.75	+15.3	zpd. sr.	p. js.	

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.

Ostane tú od nedelje 31. avgusta do 8. septembra.

V Lattermannovem drevoredu.

Največja menažerija na celem svetu.

Lastnik F. Kleeberg.

Otvorjeno od 9. ure dopoldne do 9. ure zvečer.

Prvikrat v Ljubljani: 1 povodnji konj, 1 nosorog, 1 tapir, 2 slona, 15 levov, 5 prekrasnih tigrov, 2 črna pantra, rjavi in črni medvedje, pegasti pantri, leopardi, jaguari, bela lama, 30 redkih opic, 4 kače, krokodili i. t. d. — Vsak dan dve glavni predstavi: ob štirih popoldne in ob sedmih zvečer s čudovitim slonom „Jombo“, s 2 prekrasnima tigroma, 6 levi, hijenami, medvedi, volkovi, producirala se bodeta krotiteljica zverin gospod. Ema Kleeberg in slavnoznani krotilec zverjadi g. K. Grail. Vsakrat je med produciranjem glavno krmenje grabežljivih zverin.

Ustopenina: I. prostor 70 kr.; II. prostor 40 kr.; III. prostor 20 kr.

‡ Zdravi konji za klanje se kupujejo, da se krmijo z njimi grabežljive zverine.

(86) 1